

Dosarul nr. 3ra-213/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – O. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Clima, I. Țurcan, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către Vladimir Timofti împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea de a emite actele administrative favorabile,

împotriva deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a casat hotărârea din 21 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre,

constată:

La data de 06 decembrie 2019 Vladimir Timofti a depus acțiune în procedura contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat recunoașterea ilegalității refuzului nr. T-2254 din 23 octombrie 2019 și nr. T-2407/19 din 12 noiembrie 2019, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia, cu achitarea/încasarea diferenței de pensie neachitată pentru perioada 01.04.2015-06.12.2019, recalcularea și achitarea pensiei pe viitor în corespundere cu art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20.07.1995 (în redacția la data de 04.04.2014).

În motivarea acțiunii reclamantul Vladimir Timofti a indicat că în funcția de judecător activează din anul 1990.

Din anul 2003 până în prezent este judecător la Curtea Supremă de Justiție cu gradul superior de calificare, iar din 05 noiembrie 2019 curent este Președinte interimar al Curții Supreme de Justiție.

Începând cu 01 noiembrie 2013 i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în mărime de 80% din salariul lunar al judecătorului Curții Supreme de Justiție.

Asigurarea cu pensii a judecătorilor este reglementată prin Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, cu ulterioarele modificări. Totodată, modul de calculare a pensiei unui judecător, care beneficiază de acest

drept, a fost reglementat de art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și art. 461 din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011, art. 46¹ din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, a fost declarat neconstituțional, iar prin Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 a fost abrogat art. 46¹ din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii și a fost modificat art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Respectiv, prin Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, alin. (1) art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului are următorul cuprins: „Judecătorul care a atins vârsta de 50 de ani și are o vechime în muncă de cel puțin 20 de ani, dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni a activat în funcția de judecător, are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în proporție de 55% din salariul mediu lunar, iar pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani - de 3%, dar în total nu mai mult de 80% din salariul mediu lunar. Pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu”.

Astfel, dispoziția art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 (în redacția în vigoare la 04.04.2014) cu privire la statutul judecătorului, statuează clar că, pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu, fără careva limitări și fără ca legislatorul să facă diferență între judecătorii aflați în funcție și cei demisionați. Or, cele menționate supra, denotă cert că la adoptarea acestei legi, legislatorul s-a ghidat de Hotărârea Curții Constituționale nr. 04 din 27 ianuarie 2000, prin care s-a statuat că la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, consfințit în Legea cu privire la statutul judecătorului, întru respectarea principiului respectării drepturilor dobândite anterior în mod licit.

Totodată, a indicat că Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 noiembrie 2011 statuează că, un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 din Constituția RM, și respectiv, art. 1 din protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are valoare economică.

În acest context, reieșind din normele legale menționate mai sus, a afirmat că pensia achitată în beneficiul său urmează a fi calculată reieșind din cuantumul dreptului patrimonial dobândit, adică din mărimea salariului lunar al judecătorului Curții Supreme de Justiție în exercițiu, ulterior reieșind și din salariul funcțiilor de conducere ocupate, fiind și judecător în cadrul Curții Supreme de Justiție, fără anumite limitări.

Potrivit art. 4 alin. (4) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor (abrogată de la 01 decembrie 2018), salariul de funcție al judecătorului din cadrul Curții Supreme de Justiție se stabilește în cuantum de: 4,8 salarii medii pe economie pentru judecătorul care are o vechime în muncă în funcția de judecător de până la 16 ani; 5,0 salarii medii pe economie pentru judecătorul care are o vechime în muncă în funcția de judecător de peste 16 ani.

Corespunzător, a menționat reclamantul că are o vechime în muncă, în prezent în funcția de judecător, de 29 de ani. Respectiv, în conformitate cu art. 10 din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, prevederile art. 4 din prezenta lege se pun în aplicare după cum-urmează: de la 1 ianuarie 2014, salariile de funcție ale judecătorilor vor fi plătite în cuantum de 80% din salariile de funcție prevăzute la articolul 4; de la 1 aprilie 2015, salariile de funcție ale judecătorilor vor fi plătite în cuantum de 90% din salariile de funcție prevăzute la articolul 4; de la 1 aprilie 2016, salariile de funcție ale judecătorilor vor fi plătite în cuantum deplin conform articolului 4.

Cu referire la caz, reclamantul a declarat că îi este achitată pensia din 01.11.2013 până în prezent, în mărime de 13 520 lei pe lună, reieșind din salariul de 16 900 lei.

În asemenea circumstanțe a afirmat că, în asemenea mod pensia achitată în beneficiul său urma să fie recalculată periodic (anual), reieșind din cuantumul dreptului patrimonial dobândit, adică din mărimea salariului lunar ca judecător, inclusiv și salariul în funcții de conducere la Curtea Supremă de Justiție, fără limitări, reieșind din Certificatul №1170 din 27 noiembrie 2019 (anexa nr.5) eliberat de contabilitatea Curții Supreme de Justiție.

Reclamantul considera că prevederile legale cuprinse în art. III din Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, potrivit căreia judecătorii care beneficiază de plata pensiei, dar continuă să activeze în funcția de judecător vor primi pensie în mărimea stabilită până la data intrării în vigoare a prezentei legi, urmează a fi aplicate în coroborare cu dispozițiile art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului, care a suferit modificări tot prin Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 și care are următorul cuprins „pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu”. Mai mult, art. III din Legea nr. 60 din 04 aprilie 2014 nu se atribuie la Legea cu privire la statutul judecătorilor, legislatorul omițând să indice care lege a fost modificată prin această normă.

Respectiv, având în vedere principiul de bază, consfințit de Curtea Constituțională în hotărârile sale adoptate pe acest subiect, potrivit cărora asigurarea cu pensii a judecătorilor este reglementată prin acte juridice speciale și obligatorii care sunt: Legea nr. 544-XII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, consideră că art. III vizat supra nu poate fi aplicat separat.

Consideră că tratarea în alt mod a prevederilor legale în baza cărora judecătorii aflați în funcție au dreptul de a primi pensia în raport cu salariul lunar al judecătorului în exercițiu, ar contraveni Constituției RM, cât și tratatelor internaționale în domeniul dat.

Din considerentele expuse, la 07 octombrie 2019 s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu petiție, prin care a solicitat recalcularea și achitarea pensiei în cuantum de 80% în dependență de majorarea generală a salariului în cadrul Curții Supreme de Justiție începând cu 01 aprilie 2015.

Prin răspunsul CNAS nr. T-2254/19 din 23 octombrie 2019, s-a indicat că temei legitim de a recalcula cuantumul pensiei pentru vechime în muncă, ca

judecător, în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea 544-XIII din 20 iulie 1995, nu este, deoarece continuă să activeze în funcția de judecător.

Prin urmare, la 01.11.2019 s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat recalcularea și achitarea pensiei în cuantum de 80% în dependență de majorarea generală a salariului în cadrul Curții Supreme de Justiție începând cu 01 aprilie 2015, în conformitate cu prevederile legale vizate supra, iar, prin răspunsul CNAS nr. T-2407/19 din 12.11.2019, recepționat prin intermediul oficiului poștal la 15.11.2019, contra semnătură, cererea prealabilă a fost respinsă, indicându-se că temei legitim de a recalcula cuantumul pensiei pentru vechime în muncă, ca judecător, în baza art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, nu este.

Reclamantul a menționat că Casa Națională de Asigurări Sociale la examinarea petiției și a cererii prealabile a încălcat principiile procedurii comune și de contencios administrativ prevăzute la art. 21, 22 alin. (1), 23, 31 și 32, precum și etapele procedurii administrative prevăzute în Capitolul I, Titlul II din Codul administrativ (art. 69-78). La fel, la examinarea cererii prealabile nu au fost luate în considerare și dispozițiile art. 10 alin. (1), 11 alin. (1) lit. b) și alin. (3), 119, 162 alin. (3) lit. b) ale Codului administrativ.

La caz, prezintă relevanță dispozițiile art. 147 alin. (2), (3) din Codul administrativ, care indică că dacă în baza unei reglementări legale pentru o perioadă din trecut se calculează venit sau alte avantaje patrimoniale, atunci în calitate de moment de schimbare a situației se consideră începutul perioadei de calcul. Un act administrativ individual de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești se anulează sau se modifică cu efect pentru viitor și atunci când Curtea Supremă de Justiție schimbă practica judiciară existentă și aceasta este favorabilă persoanei îndreptățite. La acest segment, a menționat că este important de a complini că instanțele judecătorești naționale, examinând astfel categorii de litigii, au considerat cerințele reclamanților întemeiate și le-au dat câștig de cauză.

Astfel, considera că diminuarea cuantumului pensiei calculate, precum și restricțiile la plata pensiilor, stabilite judecătorilor în modul prevăzut în lege, contravin art. 6, 43, 47, 54 și 116 din Constituția Republicii Moldova, art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 04.11.1950, principiilor fundamentale despre independența organelor judiciare, consfințite în Rezoluțiile Adunării Generale a ONU nr. 40 din 29 noiembrie 1985 și nr. 146 din 13 decembrie 1985, precum și în Carta Europeană cu privire la statutul judecătorului, potrivit căreia cuantumul pensiei judecătorului trebuie să fie cât de apropiat posibil de nivelul ultimei sale remunerări.

Prin hotărârea din 21 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis acțiunea depusă de către Vladimir Timofti. S-au anulat deciziile Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-2254 din 23 octombrie 2019 și nr. T-2407/19 din 12 noiembrie 2019 privind respingerea cererii de recalculare a pensiei. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ favorabil, privind recalcularea și achitarea pensiei conform art. 32 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995 în mărime de 80 %, în dependență

de majorarea generală a salariului de judecător al Curții Supreme de Justiție, începând cu 01 aprilie 2015. (f.d. 35, 61-72)

Hotărârea instanței de fond, în termen legal, a fost contestată de către reclamantul Vladimir Timofti, cât și de către pârâta Casa Națională de Asigurări Sociale.

Prin decizia din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a casat hotărârea din 21 mai 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a admis acțiunea depusă de către Vladimir Timofti. S-a recunoscut ilegalitatea refuzurilor Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-2254 din 23 octombrie 2019 și nr. T-2407/19 din 12 noiembrie 2019. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a recalcula și achita pensia lui Vladimir Timofti în cuantum de 80% în dependență de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu la Curtea Supremă de Justiție, începând cu data de 01 aprilie 2015, cu achitarea diferenței restante, pentru perioada 01.04.2015 - 06.12.2019. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a recalcula și achita pensia lui Vladimir Timofti conform prevederilor art. 32 alin. (1) din Lega nr. 544-XII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, în mărime de 80 % din mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, inclusiv începând cu 06.12.2019 în proporție de 80% din salariul actual al lui Vladimir Timofti. (f.d. 96, 97-108)

Instanța de apel în motivarea soluției sale a reținut că toate modificările operate ulterior în actele legislative, care reglementează modul de calculare a pensiilor au efect doar pentru persoanele, care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective, aceste modificări neavând efect retroactiv, potrivit regulilor generale de acțiune a legii în timp. Mai mult, dreptul constituit în baza unor legi anterioare, nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Conform regulii generale, legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

Având în vedere circumstanțele cauzei raportate la normele legale, instanța de apel a considerat că Vladimir Timofti dispune de dreptul de a-i fi achitată și recalculată pensia pentru vechime în muncă, în cuantum de 80% în dependență de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, începând cu data de 01.04.2015 și până la 06.12.2019, cu achitarea diferenței restante, precum și recalcularea și achitarea pensiei lui Vladimir Timofti, începând cu 06 decembrie 2019 conform prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544-XIII din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, în mărime de 80% din salariul actual al reclamantului, conform certificatului nr. 1170 din 27.11.2019 eliberat de Curtea Supremă de Justiție.

De asemenea, instanța de apel a conchis că răspunsurile Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-2254 din 23.10.2019 și nr. T-2407/19 din 12.11.2019, urmează a fi anulate ca ilegale și susceptibile să genereze vătămarea drepturilor lui Vladimir Timofti, iar pe cale de consecință s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite în beneficiul lui Vladimir Timofti pensia în cuantum de 80% în dependență de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu al Curții Supreme de Justiție, începând cu data de 01 aprilie 2015 și până

la 06 decembrie 2019, cu achitarea diferenței restante, iar începând cu 06 decembrie 2019 în proporție de 80% din salariul actual al reclamantului Vladimir Timofti.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Casa Națională de Asigurări Sociale a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi decizii. (f.d. 109, 113-118, 120-124)

În motivarea recursului recurenta a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece nu au fost analizate multilateral actele normative și legislația în vigoare ce reglementează astfel de litigii, precum și nu au fost dovedite circumstanțele considerate de către instanțele ierarhic inferioare ca fiind stabilite.

Recurenta a menționat că la data de 16 mai 2014 a intrat în vigoare Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 60 din 04.04.2014, prin care a fost modificată și completată Legea nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului. Este relevant de remarcat că la art. III al Legii nr. 60 din 04.04.2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, este prevăzut fără echivoc că judecătorii care beneficiază de plata pensiei, dar continue să activeze în funcția de judecător vor primi pensie în mărimea stabilită până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

La acest capitol s-a expus și Ministerul Justiției prin scrisoarea nr. 03/3250 din 03.04.2015, explicând că se recalculează pensiile stabilite până la data de 16 mai 2014 (data intrării în vigoare a Legii nr. 60 din 04.04.2014) judecătorilor demisionați și judecătorilor eliberați din funcție în legătură cu atingerea plafonului de vârstă, iar pensiile stabilite până la intrarea în vigoare a legii nr. 60 din 04.04.2014, judecătorilor care activează în continuare în funcție de judecător nu se mai supun recalculării în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995.

Cu referire la termenul de depunere a recursului se reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Conform art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Instanța de apel a pronunțat decizia la data de 07 octombrie 2020.

La data de 17 octombrie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat. (f.d. 109)

Din conținutul extrasului din poșta electronică cu adresa căsuței poștale „alina.chiselita@justice.md” rezultă că la 24 noiembrie 2020, ora 15:41, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale la adresa de e-mail „anticamera@cnas.gov.md”, pentru notificare, decizia motivată din 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău. (f.d. 110-verso) Totodată, Curtea de Apel Chișinău a expediat Casei Naționale de Asigurări Sociale decizia motivată din 07 octombrie 2020, prin poștă, care a fost recepționată la data de 30 noiembrie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8000597171AS (f.d. 112)

La data de 02 decembrie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs motivat prin poștă electronică la Curtea de Apel Chișinău. De asemenea, a expediat prin poștă în adresa Curții Supreme de Justiție recursul motivat, la data de 02 decembrie 2020, fiind înregistrată cu nr. 4939 la data de 04 decembrie 2020. Astfel, procedura de contestare a fost exercitată în termen. (f.d. 113-118, 120-126)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurentă este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas